

## Pachtgronden PGA



In het verleden heeft onze Protestantse Gemeente Aalten gronden verkregen via de nalatenschap van overleden gemeenteleden en tevens werd er ook grond aangekocht (m.n. door de diaconie). In het boek 'Rondom de oude Sint Helenakerk' wordt uitgebreid verteld hoe er in de late middeleeuwen en daarna, gronden in eigendom kwamen van de kerk. De opbrengsten van de oogst werden verkocht ten behoeve van de kerk of (en dat kwam veel voor) uitgedeeld aan de 'behoeftegen'. Ook werden gronden verpacht aan de armen en de betaling van de pacht gebeurde dan door een deel van de opbrengst naar de kerkmeesters van de kerk te

brengen. De kerkelijke en diaconale taken waren sterk verweven met elkaar.

De Kerkbalans vandaag de dag, kent enkel de euro als betaalmiddel maar dat was tot 150 jaar geleden nog (naast de guldens en de stuivers) vooral rogge, boekweit, gerst e.d. De kerkmeesters beheerden tevens de Aaltense markt zodat alles verhandeld kon worden. Veel werk maar het 'werkte' wel.

De bezittingen van de Protestantse Gemeente Aalten bestaan nu nog steeds voor een gedeelte uit landerijen. Zowel de diaconie als het college van kerkrentmeesters verpachten deze gronden aan derden.

De landerijen van de diaconie beslaan in totaal ongeveer 90 ha verdeeld over twintig pachters. Het college bezit ongeveer 45 ha verdeeld over twaalf pachters.

De gronden worden verpacht aan particulieren (tot 1 ha), aan agrariërs en aan bedrijven. Voor de kleine percelen wordt vaak gebruik gemaakt van een vormvrije pacht, d.w.z. de afspraken tussen partijen worden vrij geregeld.

Een pachtvorm die al zeer lang gehanteerd wordt binnen onze kerk, en dan m.n. bij de diaconie, is de erfpacht. Hierbij wordt grond aangekocht door het college of de diaconie en die grond wordt voor een periode van 26 jaar verpacht aan een gebruiker. Die gebruiker is vaak een agrariër en tot op dat moment soms zelfs eigenaar van het bewuste perceel. Op deze manier is de agrariër zeker van gebruik over een langere periode, wat belangrijk kan zijn voor de bedrijfsvoering. Het is een pachtvorm die nauw aansluit bij de kerkelijke c.q. diaconale gedachtegang.

Voor percelen groter dan 1 ha wordt tegenwoordig veelal 'geliberaliseerde' pacht toegepast. De duur van deze pachtvorm is zes jaar en kan verlengd worden met periodes van zes jaar. In principe komen deze gronden echter elke zes jaar vrij en kunnen dan opnieuw verpacht worden.

De prijsstelling vindt plaats via inschrijving waarbij gegadigden een bieding kunnen doen voor de jaarlijkse pachtsom. Veelal vindt de gunning plaats aan de hoogst biedende. Publicatie gebeurt via KerkVenster.

De pachtopbrengst is marktconform en varieert, afhankelijk van o.a. de ligging, oppervlakte en pachtvorm.

Betaling gaat via de bankrekening en de Aaltense markt is allang niet meer nodig om kerk en diaconie hun taken te laten uitvoeren. Want die taken: beheer van gebouwen, het betalen van personeel en de hulp aan mensen dichtbij en veraf zijn nog altijd hetzelfde. Daarvoor bieden de pachtgronden een goede jaarlijkse bijdrage. Verkoop van die gronden zou tijdelijk financieel gewin kunnen opleveren maar op lange termijn niet. Als gemeente zijn wij gebaat bij een goed beheer van de gronden die soms al eeuwen toebehoren aan onze kerk.

diaconie en college kerkrentmeesters,  
Protestantse Gemeente Aalten.